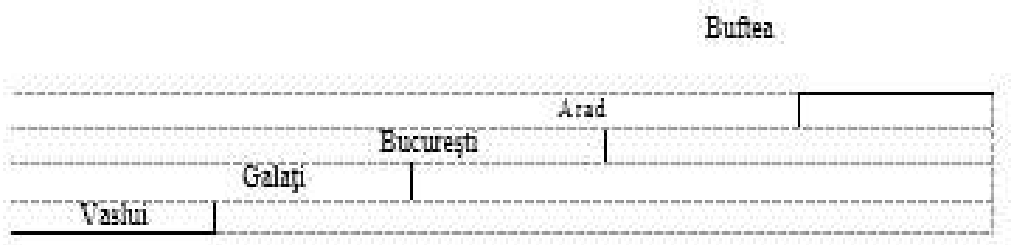

Ion Tudusciuc

Jean Fircă

50 DE ANI ÎN SLUJBA GIMNASTICII

Fă-ți timp (Rudyard Kipling)

**Ion Tudusciuc
Jean Fircă**

50 DE ANI ÎN SLUJBA GIMNASTICII

**Editura Universitaria
Craiova, 2017**

Copyright © 2017 Editura Universitaria
Toate drepturile sunt rezervate Editurii Universitaria

© Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii. Orice reproducere integrală sau parțială, prin orice procedeu, a unor pagini din această lucrare, efectuate fără autorizația editorului este ilicită și constituie o contrafacere. Sunt acceptate reproduceri strict rezervate utilizării sau citării justificate de interes științific, cu specificarea respectivei citări.

© All rights reserved. This book is protected by copyright. No part of this book may be reproduced in any form or by any means, including photocopying or utilised any information storage and retrieval system without written permission from the copyright owner.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FIRICĂ, JEAN50 de ani în slujba gimnasticii / Jean Firică, Ion Tudusciuc. -
Craiova: Universitaria, 2017 Conține bibliografie
ISBN 978-606-14-1260-0

I. Tudusciuc, Ion
796.41

CUPRINS

INTRODUCERE	7
CAPITOLUL I	
<i>SUMARE DATE BIOGRAFICE. MEMORIA ȘI SUCCESUL</i> ¹	11
CAPITOLUL II	
<i>STUDII, DIPLOME, CARNETUL DE STUDENT. COPII ÎN CENTRUL PREOCUPĂRILOR EDUCATIVE</i>	31
CAPITOLUL III	
<i>DOCUMENTE ȘI IMAGINI. A LOCUI ÎN CORPUL NOSTRU</i>	36
CAPITOLUL IV	
<i>EXPERIENȚĂ COMPRIMATĂ. VOIŢA</i>	54
CAPITOLUL V	
<i>PERFEȚIONAREA PROFESIONALĂ. ÎNVĂȚARE CONTINUĂ</i>	60
CAPITOLUL VI	
<i>ACTIVITATEA ȘTIINȚIFICĂ. IPOTEZA, OBSERVAȚIA ȘI REGULILE METODEI</i>	89
CAPITOLUL VIII	
<i>IMAGINI DIN ACTIVITATEA PRACTICĂ. HOINĂREALĂ EMOȚIONALĂ</i>	149
CAPITOLUL IX	
<i>ILUSTRĂȚII ÎN GIMNASTICĂ. CONSONANTISMUL</i>	193
CAPITOLUL X	
<i>STUDENȚII PREGĂTESC LUCRĂRILE DE DIPLOMĂ LECTURA LENTĂ</i>	257
CAPITOLUL XIII	
<i>DIPLOME OBȚINUTE DE COPII. STRĂDUINȚA PROPRIE</i>	300
CAPITOLUL XVI	
<i>ELOGIU ARMONIEI CORPORALE. TRĂIRE ESTETICĂ</i>	307
CAPITOLUL XV	
<i>PROFESIA – VOCAȚIE. MEDALIOANE</i>	312
CAPITOLUL XVI	
<i>MARI ANTRENORI DE GIMNASTICĂ ARTISTICĂ</i>	343
<i>PROTECTORUL TEMEINIC</i>	343

Fă-ți timp

În trecerea grăbită prin lume către veci
Fă-ți timp, măcar o clipă, să vezi pe unde treci!
Fă-ți timp să vezi durerea și lacrima arzând,
Fă-ți timp să poți, cu mila, să te alini oricând!
Fă-ți timp pentru adevăruri și adâncimi de vis,
Fă-ți timp pentru prieteni, cu sufletul deschis!
Fă-ți timp să vezi pădurea, s-ascuți lângă izvor,
Fă-ți timp s-ascuți ce spune o floare, un cocor!
Fă-ți timp, pe-un munte, seara, stând singur, să te rogi,
Fă-ți timp, frumoase timpuri tu singur să învoci!
Fă-ți timp să stai cu mama, cu tatăl tău,- bătrâni...
Fă-ți timp de-o vorbă bună, de hrană pentru câini...
În trecerea grăbită prin lume către veci,
Fă-ți timp, măcar o clipă, să vezi pe unde treci!
Fă-ți timp să guști frumosul din tot ce e curat,
Fă-ți timp, că ești de multe mistere, - conjurat!
Fă-ți timp cu orice taină sau adevăr să stai,
Fă-ți timp, căci toate astea au inimă, au grai!
Fă-ți timp s-ascuți la toate, din toate să înveți,
Fă-ți timp ca vieții tale să-i dai un sens măreț!
Fă-ți timp, acum!
Căci mâine zadarnic ai să plângi,
Comoara risipită a vieții n-o mai strângi!

RUDYARD KIPLING

INTRODUCERE

Această lucrare a fost făcută pentru că era nefăcută. Omul, în diferite etape ale vieții sale, caută mereu puncte de sprijin în exterior, pentru a-și fortifica interiorul; important este ca el, omul, să obțină o echilibrare a ființei sale. Puncte de sprijin.

În introducere:

1. Drumul anevoios al devenirii. Căutări pentru regăsire;
2. Înțeleptul NICANDROS către juniorul PHILINOS;
3. Scrisoarea lui HANS SELYE către tânărul JOHN;
4. O sursă de inspirație pentru o scriere personală;
5. Dorința, încet dar sigur, capătă chip.

1. Drumul anevoios al devenirii. Căutări pentru regăsire

- 1.1. „Viața nu e un cal mort, dar e, pentru un scriitor tânăr, o pradă care nu cedează dacă nu știi de unde s-o apuci”. (MARIN PREDĂ, 2003)

- 1.2. „Gândurile ca și lichidele pot fi mânuite cum trebuie numai atunci când sunt turnate în recipiente individuale. Imaginația este un lucru imposibil de învățat”. (HANS SELYE, 1968).

- 1.3. „Dacă inteligența nu primește impulsul unui psihic suficient de activ, va rămâne sterilă și pasivă. Întărirea prin educație a puterii voinței este doar o problemă de antrenament”. (P.C. JAGOT, 2000).

- 1.4. „Smulge din rădăcină gândirea negativă. Nu te mai lăsa influențat de ceea ce ți s-a întâmplat în trecut” (COLIN TURNER, 1999).

- 1.5. „Învățați să vă fixați obiective care să nu semene a obligații”. (PHILIPPE BRINSTER, 1997).

- 1.6. „Datele și ideile sunt moarte prin ele însele; imaginația este aceea care le dă viață”.

(W.I. BEVERIDGE, 1968).

- 1.7. „Sufletul uman ajunge să se simtă astfel divin și diabolic, sacru și profan, sfânt și păcătos. Păcătosul și sfântul nu sunt decât două note pe aceeași claviatură. Păcătosul are un viitor iar sfântul are un trecut; rolurile lor sunt inversate”. (D. CHOPPA, 2011).

2. Înțeleptul NICANDROS către juniorul PHILINOS

„Te vei hrăni cu măsură. Te vei dedica unui antrenament intens; va trebui să intri în gimnasion la răsăritul soarelui iar odată cu ultimele raze îți vei pune pe tine hainele și te vei întoarce direct acasă. Nu vei întrerupe niciodată programul, nici pe arșiță și nici pe ger. Vei înfrunța de nenumărate ori adversari dificili și asta în toate felurile de întreceri. Numai cine este bine antrenat fizic și moral poate deveni invincibil”. (s.n.).

„Când ești extenuat vei dori mai mult decât orice să te odihnești, vei auzi vocea antrenorului: „RIDICĂ-TE ȘI CONTINUĂ! RIDICĂ-TE ȘI LUPTĂ!” (CLEANTHIS PALEOLOGOS, 1980).

3. Scrisoarea lui HANS SELYE către tânărul JOHN

Omul de știință H. SELYE a plăsmuit un tânăr pe care l-a numit JOHN. În același timp, JOHN a fost, este și va fi: JEAN, JOHAN, JANOȘ, IVAN, GIOVANNI, JUAN, ION (JENICA, GIOVANNA, IONELA).

Trebuie să-ți trăiești propria ta viață.

Dacă așa fi știut, la începutul activității mele, ceea ce știu acum, așa fi făcut, desigur mai bine lucrurile. Lucrul cel mai important, pe care l-am învățat, este încredea în mine (s.n). Cu cât pătrunzi mai departe în necunoscut, cu atât îți rămân mai puțini tovarăși de drum. Ajuns la punctul cel mai înaintat al căii tale, dacă acesta se află cu adevărat dincolo de limitele pe care le-a atins vreodată cineva, vei rămâne în cele din urmă singur (s.n.). Tu ești pentru mine JOHN, simbolul celui care rezistă în această cursă. De aceea te-am căutat întreaga mea viață. Am nevoie de tine JOHN. De aceea a trebuit să te născocesc. Te-am creat pe tine JOHN, ca pe un frate spiritual mai tânăr și ca urmaș, cu care pot discuta toate pe larg. Continui să sper că undeva și cândva te vei întruchipa cu adevărul. (HANS SELYE,1968).

4. O sursă de inspirație pentru o scriere personală

Sura de inspirație (pentru titlu și cuprins) a fost așteptată și a venit, cu titlul: ELMER VERNER McCOLLUM. Din băiat la fermă, om de știință, Junimea, 1994. Tatonarea, a avut mai multe etape:

- etapa I: „*TITI GHEORGHIU. Omagiu*”, Ion Tudusciuc, manuscris, 2010 (în arhiva personală a ziaristului VALERIAN ANDREESCU, Vaslui);

- etapa a II-a: I. Tudusciuc, Dosar, candidatură pentru obținerea titlului onorific de „CETĂȚEAN DE ONOARE” al Comunei Bălteni, județul Vaslui (2 volume, Primăria Comunei Bălteni, 2010);

- etapa a III-a: *Spirale*, 3 volume, manuscris (pentru Elena și Teodora);

- etapa a IV-a: I. Tudusciuc, *De la Vaslui la Buftea. 50 de ani în slujba gimnasticii*, 4 volume, manuscris, 17 capitole, 2013, un volum 2015.

S-a mai cochetat și cu titlul „*De pe costișă în sala de gimnastică*”, cu argumente sensibile:

1. Costișa nu e numai literară ci și geografică, reală (Brăhășoia, Ștefan cel Mare, Chetrești, Delești, Bălteni, Județul Vaslui);

2. Gimnastica este un mod de viață, o profesie și o stare de spirit, un fenomen.

Revenim asupra sursei McCOLLUM: titlurile capitalelor, din cartea menționată, ne asigură de o bună structurare a scrierii noastre:

- „Părinții mei și truda lor”;

- „Copilul mamei,cel micuț”;

- „Munca și distracțiile unui băiat de la fermă”;

- „Începutul școlii”;

- „Student”;

- „Cum se experimentează”;

- „Relațiile mele cu studenții”;

- „Lecturile mele”;

- „Ancorând în ultimul port”;

În deceniul 8 al vârstei sale (2015), profesorul, antrenorul, doctor în științe ale educației (2002), I. Tudusciuc, este un spirit activ; simte nevoia

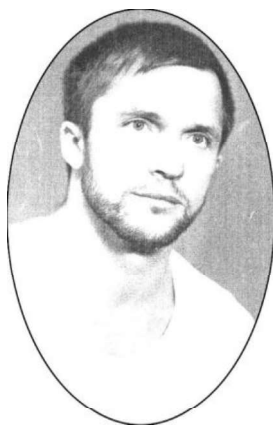
să tragă o linie și să execute un „salt mortal”, „arc peste timp”, ca semn al iubirii pedagogice revărsate asupra copiilor, elevilor și studenților. Ștregării de azi, tinerii de mâine, vor spune probabil: „Profesorul nostru s-a zbatut pentru o idee”. Cât despre ancorarea în ultimul port vorbim mai târziu.

5. Dorința, încet dar sigur, capătă chip

Indiferent de vârstă, omul dorește ceva. Acest ceva poate fi accentuat sau șters, apropiat sau depărtat, mărunț sau măreț, liber sau impus, reținut sau îndrăzneț. Definiția de dicționar (URSULA ȘCHIOPU,1997) ne arată că dorința este o „stare sufletească a celui care tinde, râvnește,aspiră la ceva. Prin acesta, au loc mari investiții psihice, afective, volitive, mentale, în obiectul, situația, persoana dorită (prietenie, altruism, comunicare, simpatic etc.). Această stare specială de tensiune dă tonalitate vieții afective, suscită sentimente și pasiuni. Totodată, dorința stă la baza vieții afective. Voința nu se exercită fără o dorință prealabilă; dorința însă nu implică automat actul voluntar. Dorința reprezintă și aspirații,angajare și prezența personalității. Face parte din investițiile psihice, uneori nu suficient controlate logic. Ea poate avea grade și tensiuni diferite. Poate și să se stingă”.

Profesorul TUDUSCIUC a lăsat multe trenuri să treacă; totuși, le-a prins pe cele preferate, ceea ce s-ar putea înțelege că a stăruit în lupta cu sine. Fiecare cu lumea lui, într-o lumea a tuturor. M.EMINESCU: „*Deși mă asemăn cu toți, sunt diferit în parte*”.

Lucrarea, ca un întreg, s-ar putea caracteriza astfel: creativitate combinatorică prin apel la experiență.

1 Iunie”, 1994. Serbare cu program e acrobație, în centrul Orașului Buftea
Torente acrobatice: prof. I. TUDUSCIUC

CAPITOLUL I

SUMARE DATE BIOGRAFICE. MEMORIA ȘI SUCCESUL¹

„*Memoria mea seamănă acum cu o oglindă spartă, care-mi restituie numai frânturi de viață*”. (OCTAVIAN PALER, *Autoportret într-o oglindă spartă*, Editura HISTORIA, 2008) (s. n.). Reflecțiile lui IORDACHE BOTA despre comportamentele mentale ale succesului: cu cât o persoană stăpânește mai multe calități mentale, cu atât ea se poate controla mai bine și poate dirija mai ușor destinul. După I. BOTA (1998) aceste calități ar fi: 1. gândirea; 2. comunicarea; 3. visul; 4. dorința; 5. încredere; 6. Subconștientul; 7. așezare obiectivelor; 8. concentrare; 9. imaginația și vizualizarea; 10. Perseverența; 11. atitudinea mentală pozitivă; 12. relaxarea.

Limitele succesului uman „stau la pândă”: 1. problemele; 2. neliniștea și frica; 3. nepăsarea; 4. gândirea negativă; 5. obiceiurile vechi și nesănătoase (IORDACHE BOTA, 1998).

Accente în capitolul I: 1. Scrisul literar, doar o dorință; 2. Copilăria; 3. Elev în clasele primare; 4. Gimnazist la Delești, Vaslui; 5. Liceul, o arenă adevărată, Galați; 6. Student la I. C. F., București; 7. Lumini și umbre.

1. Scrisul literar, doar o dorință

Se pare că încercarea de a scrie literar, stilistic, fie și sub forma unui jurnal, a eșuat. Ar fi fost necesar un debut adolescentin, dar n-a fost să fie. Dirigintele din primele clase liceale m-a nominalizat pentru concursuri literare; s-a bazat, probabil, pe analizele gramaticale, de la examenul de admitere din 1954, la vârsta de 14-15 ani scriam corect, simplu dar neinspirat. Câteva scrisori, expediate de părinți, începeau cam așa: „*Dragă mamă și tată, aflați despre mine că sunt sănătos.*” Naivitatea cât cuprinde și simplitate dureroasă. Acum încerc să scriu sincer. „*Cine scrie sincer, scrie pentru toată lumea*” (s. n.), spunea un om important. Mijloacele de exprimare, fără antrenament, fără acumulări și voință, rămân simple etichete verbale.

Înțelegând această stare de fapt, devin mai tolerant cu disconfortul psihic, propriu.

Despre compensare și despre teorii ale compensării² am aflat mai târziu,

---

¹ Cuvântul succes, din titlul capitolului, s-ar justifica, în context, prin două evenimente:

- admis primul la SMTCF, Galați, în ordinea mediilor, 1954;
- admis primul la I. C. F. , București, în ordinea mediilor, 1959;

² "Legea fundamentală a vieții este aceea a efortului întru biruință". "A fi om înseamnă a avea un sentiment de inferioritate care te propulsează perpetuum către efortul întru biruință. Dorința biruinței dorite este la fel de diversă ca și obiectivul perfecțiunii dorite.

în studiile superioare. Pe drumul vieții, m-a atras zona mișcării umane, cu deosebire mișcările elaborate, cu nuanțe tehnice și estetice, comparând îndoirile corpului din munca fizică, brută și mișcările mai plăcute și astfel motivate. În linii mari, îți poți depăși condiția, luptându-te cu tine însuși; aici și mereu se consumă o mare cantitate de energie. Uneori gimnaștii și în general sportivii de mare performanță ating limita - „*uitare de sine*”. Se poate spune că m-am trezit la viață (și am intrat în societate) mișcându-mă. Psihologii, pedagogii, medicii acordă o mare importanță jocului, ca teorie și practică. Jocul este precedat de joacă. Copilul trăiește, crește și se dezvoltă în două luni care se întrepătrund; una reală și alta imaginară. Lumea reală este populată de fapte și obiecte, lumea imaginară este dominată de imagini (reprezentări) și vise, având conținut vag, magic și de multe ori traumatizant. O teză, împărtășită mai demult, spune: *copilul este produsul mediului natural și social*, în sensul cel mai larg al educației și culturii. Într-un târziu, atunci când „*tragi linia*”, observi stadiul în care ai ajuns.

Mai multe lecturi m-au făcut mai optimist, dându-mi „*ozon psihologic*”: PAPINI, CĂLINESCU, PEDA, EMERSON, EMINESCU, LABIȘ, EINSTEIN, IORGA, ELIADE, CANTEMIR, SCHOPENHAUER, DEWEY, TOLSTOI, COMENIUS, FLEMING, SĂHLEANU, KIRIȚESCU, ODOBLEJA, ADLER, PĂUNESCU, GANDHI ș. a.

2. Copilăria

Dintr-un document al mamei, rezultă că am rămas orfan de tată, la vârsta de un an. Pe acest document - „*Carte de identitate*” - scrie: „*D-na TUDUSCIUC S. TINCA*”, „*văduvă de război, 1941*”. Tata, Simion Tudusciuc, fiind în misiune, a oprit la halta Brăhășoia și i-ar fi spus mamei: „*Tincă, ai grijă de băiet!*”. La nașterea mea, 20 iunie, 1940, tata avea vârsta de 31 de ani iar mama 18. Pe la 4 ani au intrat în rol bunicii din Chetrești, Ion și Natalia Mihalcea, care m-au crescut, protejat și educat (cu credință în Dumnezeu) până în clasele gimnaziale. Bunica dinspre tată, Ioana, era înaltă, zveltă, arțăgoasă și cu un ochi de sticlă (Un cartuș de război, era în cenușa sobei și atunci când a suflat să aprindă focul, explozia a orbit-o).

Bunicul Ion și bunica Ioana, din sate diferite, aveau ei un conflict mai vechi. Conflictul mocnea și au decis să tranșeze disputa în livada de la Brăhășoia (Ștefan cel Mare); azi, consider livada pierdută, „*pământ vagabond*”. După 1989, am făcut eforturi să recuperez livada, ca fiind a mea, ca proprietate. O piedică s-a pus de-a curmezișul: n-am reușit să stabilesc pe o schiță vecinii mei, din cele patru puncte cardinale. Mama, întoarsă de la Brăhășoia, s-a recăsătorit cu Sălceanu Costache, eveniment memorat, punctat cu o nuntă simplă, țărănească.

Cu cât mai profund este trăit sentimentul de inferioritate, cu atât mai impetuoasă va fi goana după efortul într-o biruință și cu atât mai puternică agilitatea emoțiilor”, ALFRED ADLER, *Sensul vieții*, Editura IRI, București, 1995.

În Chetrești nu era grădiniță. Până să intru în clasa I, am locuit la bunici, unde joacă și jocul erau dominante, ca pentru majoritatea copiilor. Vara era a mea; din ogradă nu lipseau găini, rațe, bibilici, curcani (mai rar) și alte orătănii. Iarna bunicii prindeau vrăbii, amăgindu-mă cu „*friptura de vrăbie*”. În altă vară mă jucam cu lutul galben, făcând căsuțe, cu lopățița; le acopeream cu frunze. Din jocurile copilăriei - ca repertoriu, n-au lipsit alegările, săriturile (în râpă, în zăpadă, în baltă), aruncările cu bulgări și pietre. Jocurile cu nasturi, pe cărare, erau ușoare, atrăgătoare, aveau o miză. De unde nasturi? Rupeam de la haine vechi și de multe ori de la hainele îmbrăcate, trențoase. Pe la hore, baluri, noi copiii băieți ne trânteam, alergam printre perechi, încurcând flăcăii și fetele, în dansurile lor. Fanfarele se auzeau peste dealuri. Așteptam cu emoție marile sărbători (consemnate în calendare religioase), Crăciunul, Anul Nou, Paștele, Sfânta Maria, Sfântul Dumitru. Pe la Sf. Ilie, vara, mâncam mere mici și acrișoare. Ne strepezeau dinții. Intram în livada bunicii (cerându-mi permisiunea) pentru a culege și mânca duche, vișine și zarzăr.

Un colț din grădina bunicii era al meu, DUMITRU MIHALCEA, fratele mamei s-a întors din război, s-a întins pe un pat și a întrebat dacă bunica avea cafea. Uniforma lui m-a impresionat peste măsură. Nu s-au mai întors din război mulți luptători din sat; pe câțiva i-am cunoscut din fotografiile risipite prin diferite cotloane ale casei. Mi-au dat târcoale bolile copilăriei, îngrijit fiind mai mult de Lionora (Mihalcea Maria), cumnata mamei. Am trecut cu bine peste aceste praguri, de multe ori, cu leacuri băbești. Din ghearele morții m-a smuls mama. *Eram mort clinic*³. Pe la orele 12 ziua, nu mă trezisem din somnul nopții. Atunci, mama mi-a făcut o frecție (masaj) și cu plânsete și rugăciuni m-am ridicat în „*capul oaselor*”, întrebându-i pe toți de ce plâng. De parcă toate nu erau de ajuns, am și surzit. M-a dus bunicul la medic, la Delești. Medicul mi-a înfășurat capul cu o curea. Trăgând cureaua, prin vibrații, mi-a desfundat urechile și de atunci n-am mai surzit.

Am învățat să mă încălț singur, cu opinci confecționate de bunicul; înfășuram strâns obiectele, apoi nojițele și probam aceste încălțări în ploaie, în zăpadă și pe vreme bună.

---

³ Moartea clinică este acea stare în care o persoană traversează toate etapele morții biologice sau reale, dar nu definitiv, având loc o resuscitare, o reluare a funcțiilor vitale, fie spontan, fie prin intervenție medicală”. DUMITRU CONSTANTIN - DULCAN, *Mintea de dincolo*. EIKON, Cluj- Napoca, 2013.

Fig 1. Cartea de identitate a mamei (văduvă de război, 1941)

Fig 2. Părinții lui Ion Tudusciuc, Simion și Tinca

Vara, măturam cu târnul ograda, scoteam apă din fântână, adunam surcele iar prin sat umblam aiurea.

O văd pe mama făcând cozonăci în cești de tablă, azimă, plăcinte „poale-n brâu”. Plăcintele cu varză și cu cartofi nu mi-au plăcut. Ouăle roșii erau puse într-un castron cu apă rece; tot în castron se pune și un bănuț. Dimineața, urma un ritual, numai al nostru: „Să fie Nicușor curat, ca maica ce l-a lăsat!”. Prin decembrie savuram gustul șoricelului, după pârlirea porcului la foc de paie. Coadă, ca un trofeu, era rezervată, în tot satul, copiilor. Mergeam la moară, la Vaslui iar după lemne la Buda, Codăești și Rafaila. O dată, carul cu lemne, tras de boi voinici, n-a mai putut urca la deal, în sat. În dreptul țintirimului (un cimitir din alte timpuri), boii s-au poticnit. Noroaiele, grele,

negre și cleioase au ajuns la butucul roții. La drumuri lungi, părea că timpul stă în loc; aceeași trăire o aveam și la ploile mărunte, monotone. Pe când pășteam vacile, o glugă formată dintr-un sac ținea loc de umbrelă. Vacile pășeau pe un suhat cocoțat pe un deal, spre Bălteni. Pământul familiei era fărâmițat, plin de buruieni, tufișuri, haturi și cioate. Sub haturi colcăiau șerpui; dădeam peste ei la prășit. Pentru un copil de vârsta mea, sentimentul proprietății era vag. Pământul și așa puțin, nu aducea un folos imediat.

Iarna, într-o seară, o ceată de copii printre care mă aflam și eu, era cât pe ce să strice radioul de la căminul cultural, ca să vedem noi cine cântă și vorbește. Cu plugușorul, cu steaua și la iarmarocul anual din Vaslui, eram numai ochi și urechi. I-am văzut pe Mărioara și Vasilache, ascultam pe actorii Vasile Tomazian. Mircea Crișan, cânta Maria Tănase. „*Am căscat gura*” la „*zidul morții*”, o baracă mare ca un cilindru, și mă minunam cum de nu cade motociclistul. Flăcăii și fetele mergeau 12 km la iarmaroc, noaptea, prilej de hârjoneală. În sat, am văzut, auzit și trăit evenimente: flăcăii, înainte de armată, încingeau niște bătăi cu alți flăcăi din alte sate, pentru sau de la fete, cu: băte, punnale, săbii, cuțite și pari smulși din garduri. Cele mai vestite bătăi erau acelea vitejești, când doi flăcăi „*spate în spate*” snopeau pe alții, mult mai mulți.

Un gospodar, într-un cortegiu, jelea: „*Scoală, Mărie, să vezi cum înverzește grâul!*”. Pe când a ajuns primar al Comunei Bălteni, m-a laudat într-o mare adunare, pentru publicare cărții „*Gimnastică acrobatică*”, 1977.

Am început să desenez; speram într-un progres dar nu aveam hârtie și nici creioane. În gimnaziu, am desenat fotbaliști, cu cireșe aproape uscate. În cărți vechi, puține și jerpelitate căutam imagini. Puținele cărți erau împrăștiate, în așteptarea lecturilor de mai târziu. Mâncarea cea mai gustoasă era tocana de ciuperci, făcută de bunica. Avea gustul „*ca la bunica acasă*”. Să adăugăm: bunica era vestită în toată zona, mai ales în satele apropiate. Era chemată să asiste nașterile. Se alegea, la sfârșit, cu bănuți puțini, săpun de rufe, un cozonac, prosoape și lumânări. Bucuria ei era invitația la evenimentele următoare, în principiu asemănătoare.

Bunicul era mereu certat de către bunica. Certurile, cam dese, culminau cu blesteme. Cauza nu era surzenia lui, din Primul Război Mondial, ci faptul că în calitate de ordonanță la ofițeri superiori din Vaslui, nu mai dădea pe acasă, unde-l așteptau cei patru copii: Dumitru, Tinca (mama), Maricica și Elena. Toți patru nu mai sunt. Erau, acești copii, atât de săraci - după spusele mamei - încât disputa pentru un ou fiert era aprigă. Borșul, o zeamă lungă, cu „*te miri ce*”, era una din mesele frecvente; oamenii de atunci, nu numai că erau vlăguți de muncă dar erau și lihnii de foame. Cei mai gospodari oameni din sat, puțini la număr, aveau de toate. Tristețea acestora o văd și acum ca un nor deasupra capului.

La hore se striga: „*Unde joacă moldovenii dedesupt pământul geme!*”. Pe costișele legendare, copiii culegeau spicele pierdute la secerat. Se seceră cu mâinile și se aștepta batoza. Igiena personală era

cam superficială și în general, o practicam „pe fugă”. Bunica și mama m-au învățat să mă spăl pe dinți cu degetul arătător, muiat în sare.

Mătușa Natalița, văduvă și ea, avea doi copii, verișorii mei, Olimpia și Fănel. Toți trei, Natalița, Olimpia și Fănel aveau apofizele zigomatice („*umerii obrajilor*”) foarte proeminente, semne ale unei rase asiatice. Am mai fost la hram, cu bunica la Sauca și Bălteni Deal. Atunci când ne-am întors de la Călugăreni, de Sf. Dumitru am fost martor la o mare nenorocire. Boini înjugați au prins viteză, pe o vale cu polei. A sărit bunicul, în noapte, să frâneze carul; s-a ales cu fracturi multiple, deschise, la gambe. Tot atunci am înțeles suferința, spaima, empatia, solidaritatea și iubirea. Împreună cu mama l-am oblojit până la Paști, cu băi de buruieni, descântece și ulei din candelă. La Paști, într-o dimineață, s-a ridicat din patul lui și plângând și-a făcut o cruce mare. Nu-i venea să creadă că nu i s-au amputat picioarele. A continuat să muncească, îndârjit și fără cârjă. I-am asigurat bunicului, o bună bucată de vreme, igiena, folosind o cască pierdută de soldați în lupte. Iarna, bunicul purta un brâu, loc potrivit pentru traiul paraziților. Bunica i-a turnat gaz, pe brâu, producându-i o mare suferință: arsura pielii. Desfacerea feșelor se solda cu dureri îngrozitoare, un fel de schingiuire, la care am asistat speriat.

Claca (huțupeul) era prilej de veselie pentru gospodine; adunarea se organiza, de regulă, seara târziu. Participau și bărbații dar ei se țineau de glume. Gospodinele, de vârste diferite, scărmanau pene pentru perne, lână pentru plăpumi, pulovere, ciorapi și mănuși. Gazda servea plăcinte, nuci coapte, vin fiert și mai rar dulceață de cireșe sau de nuci verzi.

Această etapă a vieții mele, unde pare că nu s-a întâmplat nimic, aș caracteriza-o astfel:

1. tata nu s-a mai întors; „*se odihnește*” într-un pământ străin;
2. m-am bucurat de iubirea și educația simplă, sănătoasă, primită de la mama și de la bunici;
3. cu toate că eram săraci, în sensul vechi al cuvântului, eu n-am avut grija zilei de mâine;
4. cântecul șoptit mă surprinde: „*M-am ridicat cândva, de jos!*”.

3. Elev în clasele primare

Învățătorii Cezar și Marusia Calin sunt primii care mi-au pus cartea în mână. În clasa I eram într-o lume paralelă; cu toate acestea, am învățat să scriu, să socotesc (aritmetică) și să citesc. Clasa era simultană. Îmi amintesc de colegii: Tiron, Ciuhodaru, Pâslă, Ignat, Grigoriu, Grecu, Popica, Tinică, Ene, Ilie, ș. a. Unii au ajuns la școli profesionale, alții au rămas în sat, întemeindu-și mai târziu propriile familii. Pentru lecții nefăcute, învățătoarea m-a iertat de multe ori (era prietenă cu bunica) dar o dată s-a supărat tare și m-a trăsniț, de-am văzut „*stele verzi*”. Ca să merg la joacă mai repede, eu nu mai aveam răbdarea unui raționament, așa că adunam toate cifrele întâlnite în problemă și scriam bucuros pe caiet: REZULTAT. Îmi plăceau caligrafia, lucrul manual

și desenul. În lucrări pedagogice vechi lucrul manual purta denumirea de manuilism. Luându-mă după frații Tiron, desenam ciobani, oi, capre, găini și rațe, iepuri și câini. Din cutii goale de chibrituri construiam trenuri; operația aceasta dura mai mult. Materialele necesare erau: foarfecă, lipici (clei), cuțit, cartonase, compas, sfoară. Exercițiul acesta, zis „*lucru manual*” mi-a prins bine la confecționarea stelei la Crăciun. Steaua o construiam din nuiete (raze), corpul stelei dintr-o sită, hârtie colorată și diferite ornamente. Nu îndrăzneam să mergem cu steaua fără repetiții. Caișii învățătorilor erau în atenția noastră vara dar nu ca material didactic ci ca desert aromat. O piesă de teatru avea ca personaj un copil; acela eram eu.

Trebuie să merg la repetiții seara la căminul cultural. Ideea de bază a piesei era bucuria țaranului de a se înscrie în gospodăria agricolă colectivă. Începând cu clasa a II-a am primit diplome "*pentru învățatură și purtare*". Într-un decembrie a intrat în clasă învățătorul și cu un aer misterios și trist ne-a rupt din manual portretul color al Regelui Mihai. Era în anul 1947. Învățătoarea Marusia avea pregătire înaltă, era basarabeancă, știa limba rusă, era veselă și comunicativă; sătenii au înțeles că trăiește foarte bine.

De la fântâna situată, mai la deal, între Berdea și Troacă, bunica șchiopătând, aducea apă mereu cu îndoita cobiliță. Mama, în toate anotimpurile, muncea în neștire, era foarte harnică, bună și tăcută.

4. Gimnazist la Delești, Vaslui

Gimnaziul l-am urmat la Delești (1951-1954); notele, în fiecare an școlar, au fost mari, 5 era nota cea mai mare. Fostul sistem de notare era străin tradiției românești. La Delești am intrat într-o lume nouă, a cărților și a sportului. Naveta, 14 km/zi m-a făcut mai rezistent, cu o voință ieșită din comun. După spusele profesorilor dar și după foaia matricolă eram atunci mai bine pregătit la gimnastică, geografie, desen și gimnastică (educație fizică). Profesorii școlii erau oameni adevărați, cu știință de carte și de o rară omenie. Îmi amintesc, cu prețuire și respect de următorii profesori: Pântea (română), Romanov și Marian (matematică), Visu (Alia, rusă), Visu (Alexandru, desen), Pântaru (geografie), Cochileț (chimie), Gheorghiu (educație fizică și istorie). Primele antrenamente precum și orientarea spre liceu (Galați) le datorez fostului meu profesor Titi Gheorghiu. La școala din Delești m-am antrenat 3 ani, cu precădere la gimnastică, fotbal și crosuri; am devenit mai îndemânat datorită efortului și perseverenței. Grupul de copii din CHETREȘTI, care a urmat școala la Delești: Nicușor Grecu, Mihăiță Ene, Costică Tinică, Ștefan Ignat, Ion Mihalcea („*Nelu Nataliei*”), Ion Popica, Ștefan Grecu, Mitică Goian, Maria Grigoriu, s. a.

Formațiile de gimnastică acrobatică erau "*dominate*" calitativ, de elevii: Tinică, Mihalcea, Tuduscuiuc, Dibu, Dâmbu, Agafiței; toți acești elevi (și probabil alții după noi) au descoperit plăcerea zborului (rostogoliri, răsturnări, salturi). Mișcările acrobatice le învățam destul de repede și cu

plăcere; chetreștenii erau, după impresiile de atunci, naivi, mândri și mai ales harnici. Înclin să cred că aceste trăsături au fost susținute de educația simplă și de muncile câmpului; ne ajutam părinții la prășit, la secerat, la tăiatul lemnului și la căratul fânului. Vara pășteam vacile, plictisindu-ne.

Am debutat în acrobatică la vârsta de 12 ani, pe o scenă din centrul orașului Vaslui. În plan local (Delești) am concurat la crosuri, am evoluat pe scena școlii cu acrobatică, dansuri și "box indian".

După absolvirea clasei a VI-a, în vacanța de vară, am fost la Festivalul Mondial al Tineretului (1953), unde pentru prima oară am văzut boxând mari maeștri (în Giulești). De asemenea, am fost spectator la meciul de fotbal România - India (Stadionul Dinamo) - (indienii au jucat desculți).

Serbările școlii de atunci conțineau recitări și coruri. Iată câteva versuri cântate (citate din memorie):

*„Spor la muncă tovarășe spor,
Zor la muncă tovarășe zor,
Calea e dreaptă
Și viața ne-așteaptă!”*

În clasa a VII-a (1953-1954) eram cu gândul la Galați, gata de alte bătălii. M-am antrenat la portic, la paralele (din lemn) iar la acrobatică aterizam pe saltele din paie sau pe o claie de paltoane (iarna). De ținută și echipament nici vorbă.

5. Liceul, o arenă adevărată, Galați

După absolvirea, ca premiant, a clasei a VII-a (premiul II), mi-am adunat actele și m-am urcat în tren. Bagajul meu: o plasă cu o pâine neagră. În tren, pâinea a dispărut și la Galați am ajuns doar cu actele pregătite pentru înscrierea la concursul de admitere. Secretara liceului îmi spune: „*Ionică, pe tine te admitem în liceu (S. M. T. C. F.) fără examen pentru că ai note foarte mari; noi nu am mai avut, la înscriere, un candidat cu asemenea rezultate. Mergi acasă, te vom anunța când să vii, în anul I*”. M-am întors acasă, m-am bucurat și chiar m-am lăudat prin sat. După un timp, am simțit că ceva nu este în regulă: „*Mamă mă duc la Galați, deoarece nu-mi vine să cred că am fost admis fără examen*”. Ajuns la liceu, pe strada PUȘKIN, secretara școlii m-a introdus în clasă, unde candidații erau deja instruiți în legătură cu metodologia admiterii. Supărarea era de nesuportat, fiindcă după înscriere, în loc să mă mai pregătesc, eu m-am zbenguit, bucurându-mă că deja sunt în clasa a VIII-a (anul I).

În 1954 am fost admis la Școala Medie Tehnică de Cultură Fizică Galați (S. M. T. C. F.), primul în ordinea mediilor. (La analiză gramaticală, gimnastică și istorie am simțit o diferență între mine și ceilalți candidați). Cu probele gimnasticii am produs o puternică impresie, profesorilor din comisie (răsturnări, salturi, mers în mâini); probele despre care se vorbesc că erau grele, complexe,

dar prin curaj și pregătire am depășit standardele prevăzute. S. M. T. C. F. s-a desființat după un an școlar. Anul I a fost atașat, anexat, la Liceul 2, ca o clasă sportivă (lângă vechea Politehnică) iar în 1959 am absolvit Liceul 4 (11 clase), (L. P. S.). În Galați, în anii liceului, am învățat temeinic mai multe ramuri sportive: gimnastică (6 probe, campion școlar regional, antrenor profesor MARIAN ADRIAN), baschet, handbal, fotbal, box, oină, atletism (alergări de viteză, alergări de garduri, săritura cu prăjina, aruncarea greutății). Rememorez, cu recunoștință, cu emoție și prețuire pe bunii mei profesori: Leu, Marian, Bujoreanu, Silișteanu, Ciotea, Cucu, Stanciu, Manolescu, Gasparotti, medicii Varnali și Bîrsan. În context, noi elevii acestei clase, mutate mereu, ba aveam bursă, ba n-aveam; nici cu internatul nu aveam o siguranță. Într-o iarnă am locuit într-o grădiniță în cabina paznicului (un cetățean grec, refugiat în țara noastră). Ca sportiv am participat la competiții școlare: gimnastică, handbal, baschet, atletism, oină. M-am antrenat și am boxat „*pe furis*”, în Galați și Tecuci (profesor GASPARETTI VICTOR). La Liceul 2, exigența cu uniforma albastră era maximă; posibilitățile limitate ale familiei m-au determinat să aplic tactica evitării. La chimie am avut rezultate mai modeste. Colegii de clasă aveau o structură sufletească, asemănătoare cu a mea: Teodorescu, Rășină, Knabe, Casapu, Butuc, Marcu, Tomescu; ei erau gălățeni, brăileni, bârlădeni, bucureșteni, tecuceni și vasluieni. Anul 1959 a fost un an bun, al bucuriei. Am absolvit liceul, cu 11 clase (L. P. S.) cu examen de bacalaureat. (Diplomă de maturitate).

6. Student la Institutul de Cultură Fizică, București

Institutul de Cultură Fizică din București era cocoțat în Dealul Spirii, mai sus de Podul Izvor. De la Gara de Nord ajungeam ușor, cu tramvaiul, pe Str. Maior Ene 12. O lună de zile am urmat un curs practic (gratuit) de pregătire la I. C. F. (atletism, handbal, baschet, volei, gimnastică) cu profesorii: Naghi, Predescu, Bedö. M-a găzduit mătușa Elena Maslii, pe Str. Macului (cartier Chitila). Am devenit student, primul în ordinea mediilor, la examenul de admitere: atletism 8, baschet 8, volei 8, gimnastică 8, limbaromână (scris) 10, anatomie (scris) 10, anatomie (oral) 10. Mediile din toți cei patru ani de studii au fost între 9 și 10. La specializarea gimnastică am fost instruit de profesorii: A. STROESCU, R. PODLAHA, C. BEDÖ, I. HIDI. Pentru redactarea lucrării de diplomă am studiat și experimentat 2 ani; titlul lucrării: „*Dezvoltarea mobilității gimnaștilor de performanță. Studii și cercetări experimentale*” (îndrumător științific lect. univ. HIDI IOSIF). Îmi amintesc, cu respect și emoție, de profesorii: A. STROESCU, GH. CHIȘOIU, R. PODLAHA, C. BEDO, I. HIDI, AL. MUSZI, Z. FELMERY, FL. GEORGESCU, ȘT. STROE, A. PREDESCU, L. VASILESCU, P. DRAGOMIR, I. BRATU, AL. FORȚU, D. HÂTRU, V. POPOVICI, GH. OLA, N. ROȘCULEȚ, CR. FOZZA, V. DIMITRIU, C. PEROVICI, C. OBRAȘCU, L. TEODORESCU, I. SICLOVAN, ADR. IONESCU, FL.

ULMEANU, A. MANOLACHE, V. HORGHIDAN, GH. T. DUMITRESCU, E. GHIBU, C. GHIBU, A. ILIESCU, G. CHIRIȚĂ. Regiunea Iași mi-a asigurat bursa de studii; contractul a fost semnat și de mama. Am făcut ucenicia cercetării științifice în cercurile științifice studentești: gimnastică, pedagogie, metodică educației fizice. Trebuie să recunosc că și azi (2015) sunt ucenic.

După 9 ani de antrenamente sistematice și uneori dure, am devenit, în 1962, campion național universitar, cu echipa I. C. F. (gimnastică sportivă, 6 probe, antrenor lect. univ. CAROL BEDÖ"). Pe lângă ce știam de la Galați, în facultate am învățat: schi, înot, scrimă, lupte, tir, jocuri dinamice, dansuri populare și încă multe altele. Încerc o autocaracterizare: „Am fost polisportiv și cu deosebire acrobat!”.

Stagiul militar (pregătire serioasă) a avut următoarele etape: 1. facultate, o zi/săpt; 2. Mangalia; 3. Botoșani. Toamna, târziu, în 1963, am obținut gradul de sublocotenent (r) și mai târziu, după o convocare, gradul de locotenent (r).

După încheierea stagiului militar, am trecut pe acasă să văd părinții. Fără a sta prea mult pe gânduri am pornit, perpendicular pe un deal, spre Telejna, nerăbdător să-l văd pe fostul meu profesor de educație fizică, TITI GHEORGHIU; conducea o lecție în curtea școlii. Seara târziu am fost invitat la un „miel la proțap”. Tanța, tânăra învățătoare, era lângă mine, la lumina focului.

La I. C. F. am început munca de preparator-asistent universitar la catedra de gimnastică (a durat 19 ani). După 1982 am continuat activitatea profesională la Școala 34 Chitila, Școala 2 Buftea, Clubul Copiilor Buftea, Universitatea „SPIRU HARET”, București, Universitatea „VASILE GOLDIȘ”, Arad, Clubul sportiv VOINȚA BUFTEA. După un amar de vreme, înclin să cred că sunt un om împlinit, un învingător. Zâmbetul, gândirea pozitivă, sănătatea și libertatea sunt daruri excepționale.

Cu modestie și smerenie afirm: cei mai buni și mai mari profesori ai mei au fost „presărați” în calea mea de către Dumnezeu. CURRICULUM VITAE completează aceste pagini, fiind mai bine sistematizat.

Fig 3. „Anii de liceu”, Galați.

Tudusciuc Ion, prof. Marian Adrian și Teodorescu Mihail

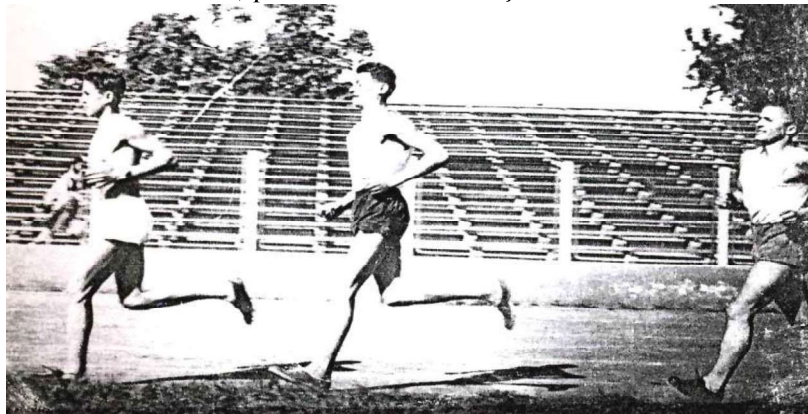

Fig. 4 „Anii de liceu”, Galați. Aleargă elevii: Teodorescu Ion (Ploiești), Rășină Aurel (Bârlad) și Tudusciuc Ion (Vaslui)

7. Lumini și umbre

Omul, în creșterea, dezvoltarea și devenirea sa are parte de lumini și umbre, care-i conferă particularitatea de persoană-personalitate. De la individ la personalitate e o cale foarte lungă și exagerând, aș spune că omul e dual. Educația și instrucția cu întregul lor cortegiu de noțiuni, concepte și activități, caută să amplifice lumina și să micșoreze umbra. Lumina, numită astfel în acest capitol, se constituie din învățătura și aplicație. Munca se înscrie pe acest traseu. Umbra este partea ascunsă a omului; aici aș include invidia, ura, egoismul, minciuna, lenea, s. a. Despre invidie Nicolae Iorga spunea: „*Invidia este rugina sufletului omenesc!*”. Oamenii care capotează, „*învinșii vieții*”, sunt dominați de umbre. Nu găsesc soluții pentru că nu le caută. DEBBIE FORD (2001) spunea: „*Putem fi în egală măsură, eleganți, grațioși și curajoși, creativi, onești, integri, fermi, atrăgători, puternici, geniali, lacomi, fragili, leneși, aroganți și incompetent*”. Cu alte cuvinte, putem schimba aceste roluri la fel de ușor cum ne schimbăm hainele.

Nonconformiștii nu sunt văzuți cu ochi buni de către conformiști. Se pare că a lucra asupra ta, înseamnă a te lumina; mai înseamnă: bucurie cu măsură, tăcere și a nu te gândi la recompense. „*Umbrele*” sugerează faptul că am învățat și din greșeli. „*Suntem ființe inteligente, dar rareori și înțelepte (s. n.). Toate conflictele umane sunt rezultatul lipsei de înțelepciune. Abia când vom face saltul de la inteligență la înțelepciune vom reuși să ne găsim pacea și liniștea, necesare unei vieți trăite în armonie*”. „*În creier avem ce am pus noi iar în inimă avem ceea ce a pus Dumnezeu*”. (DUMITRU CONSTANTIN-DULCAN, *Mintea de dincolo*, EIKON, Cluj-Napoca, 2013).

Fig. 5. 1958, Licean, Galați (L. P. S)

Fig. 6. 1963, absolvent I. C. F, București

Fig. 7. 1972, asist. univ. IEFS, Catedra de gimnastică

Fig. 8

Fig. 9

Fig. 10

Practică pedagogică, student, București, 1963, educație fizică, Liceul MIHAIL SADOVEANU. Alte stagii, liceele: SPIRU HARET, I. L. CARAGIALE, MIHAI VITEAZUL, GH. ȘINCAI (Fig 8.) (Fig. 9) (Fig. 10).

Fig.11

Odihnă la Predeal, 1965. Instructor de înot, studenți ai Institutului de Cultură Fizică, Eforie, 1965. (Fig. 11) (Fig. 12).

Fig.12

Fig. 13 Elevul Tudusciuc Ion, S. M. T. C. F., anul I, Galați, 1955.
Primul echipament de gimnastică sportivă.

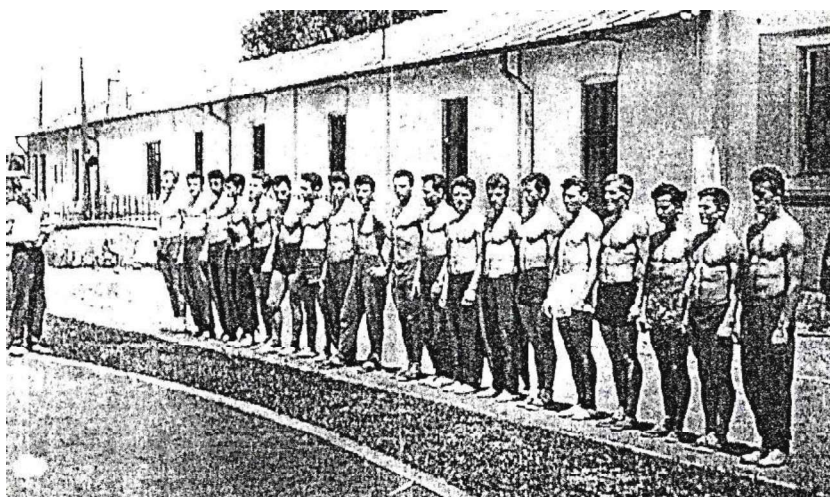

Fig. 14 Lecție de atletism cu Lect. univ. SORIN DRĂGHIȚĂ. Studenții ION TUDUSCIUC (al doilea din dreapta), DAN SPĂȚARU (al patrulea din dreapta), I. C. F. București (stadiionul mic din incinta facultății).

Fig. 15 Moderator la o sesiune științifică studentească, I. E. F. S.

Fig. 16 Pregătirea psihologică a echipei de handbal a României.
Casa de Cultură a Studenților, București.

Fig. 17 Campionatul mondial de handbal, studentesc. Echipa României campioană mondială, București, Sala polivalentă. Tineri organizatori: Bălgrădeanu I., Boștină C., Bari I., Niculescu Al., Tudusciuc I.

Fig. 18 Elena Tudusciuc

Fig. 19 Teodora Tudusciuc

Fig. 20 „Donă jucării stricate”, Parcul Central, Buftea, 2013

Fig. 21 Curs festiv, pentru absolvenți, Facultatea de Educație Fizică și Sport,
Universitatea de Vest „VASILE GOLDIȘ”, Arad, 2004.
La microfon: Conf. univ. ROMEO RADOSLAV, decan.

Fig. 22 Lect. univ. dr. ION TUDUSCIUC, 2004. Curs festiv pentru absolvenții Facultății de Educație Fizică și Sport, Universitatea de Vest „VASILE GOLDIȘ”, Arad. Denumirea cursului: „Geneza exercițiilor de gimnastică, din perspectivă endogenă și exogenă”

Fig. 23 29. VI. 2013, București. „50 de ani” de la absolvirea Institutului de Cultură Fizică. TUDUSCIUC ION salută colegii, profesorii și tânăra conducere a Universității Naționale de Educație Fizică și Sport. Bucurie pentru revedere și tristețe pentru cei care nu mai sunt!
(În dreapta SIEGFRIED BEKER, venit din Germania pentru eveniment).

Încheierea „discursului” rostit de prof. TUDUSCIUC ION, în plenul Consiliului Local al Comunei Bălteni, Județul Vaslui, cu prilejul primirii DIPLOMEI de „Cetățean de onoare” (noiembrie 2010).

*„Mă întorc Vashuiule, la tine Cel mai vestit din târgurile țării,
Prin tine, eu am câștigat o pâine, Eu nu te uit, eu nu te dau
uitării!”*

Fig. 24

Fig. 25 „1 DECEMBRIE”, 2012, Buftea, Depunerea unei coroane de flori,
la Monumentul Eroilor. Ziua Națională a României.

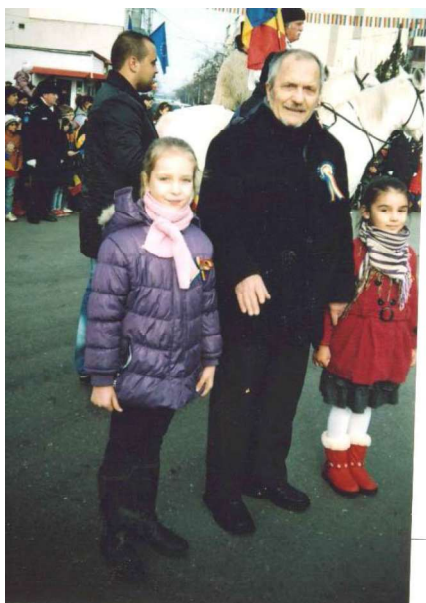

Fig. 26

Fig. 27

„1 Decembrie”, Ziua Națională a României, 2013. Depunerea unei coroane de flori la Monumentul Eroilor, Buftea.

CAPITOLUL II

STUDII, DIPLOME, CARNETUL DE STUDENT. COPILUL ÎN CENTRUL PREOCUPĂRILOR EDUCATIVE

Ca educatori, activitatea noastră constă în înlocuirea elementelor superficiale și întâmplătoare cu realități stabile și bine definite; acestea se găsesc în studii și în lecții. Împărțiți fiecare temă în capitole, fiecare capitol în lecții, fiecare lecție în fapte și formule specifice. Faceți astfel încât copilul să înainteze pas cu pas în stăpânirea acestor părți componente iar în final el va fi acoperit întregul domeniu. Drumul care apare atât de lung, atunci când este considerat în întregime, se străbate ușor dacă este privit ca o înșiruire de pași deosebiți; se pune accent pe subdiviziunile și succesiunile logice ale obiectului de studiu. Copilul este punctul de plecare, centrul și finalul. Idealul este creșterea și dezvoltarea sa⁴. Educația este activitatea de facilitare a adaptării la toate condițiile de mediu, la mediul total: cultural, tehnic, științific, artistic, etc. Societatea a creat și organizat instituții educative gradate, pe care le adaptează, în timp, prin programe care să cuprindă o tot mai înaltă acaparare de non, util, important. Educația poate fi privită ca o ofertă socială complexă, cognitivă și de servicii, pentru formarea de abilități, aptitudini, aspirații intense (U. ȘCHIOPU, E. VERZA, 1995)⁵. Educația formează personalitatea, cu tot obstacolul numit „babilonie a cunoașterii”.

Fig.29

⁴ JOHN DEWEY, *Trei scrieri despre educație*. Editura Didactică și Pedagogică, 1977

⁵ U. ȘCHIOPU, E. VERZA, *Psihologia vârstelor. Cichurile vieții*. Editura Didactică și Pedagogică, 1995.

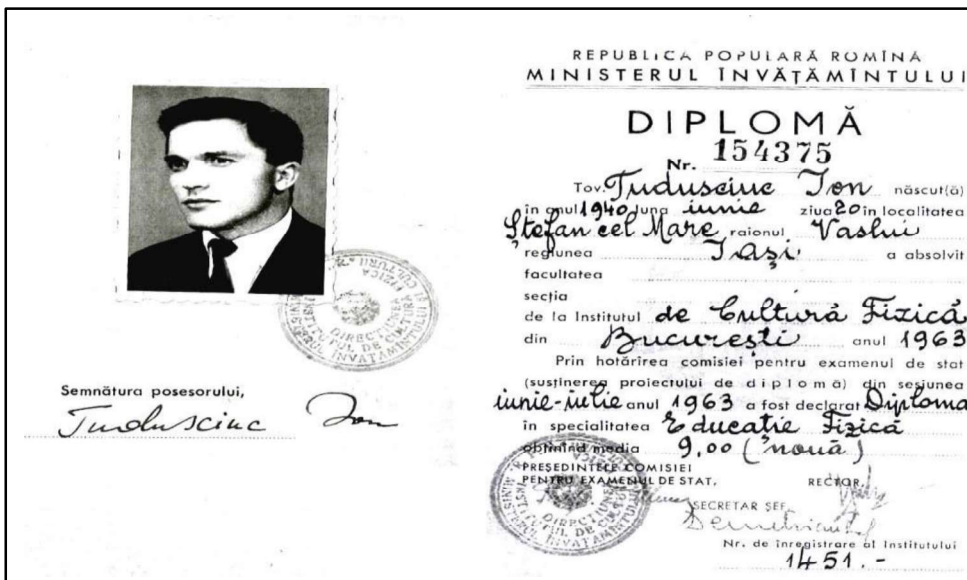

Fig.30

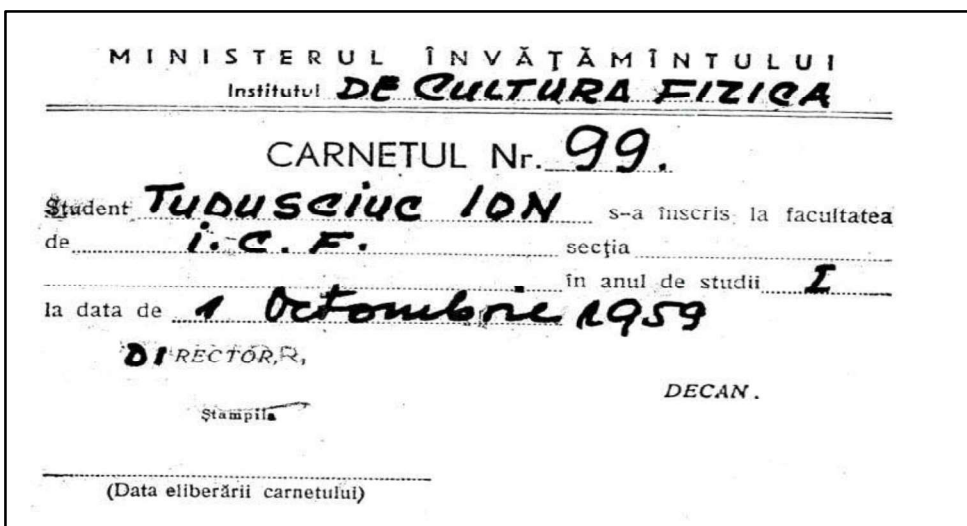

Fig.31

Carnet de student, R.P.R., Ministerul Învățământului și Culturii. TUDUSCIU ION, 1959-1963, Institutul de Cultură Fizică (I.C.F.).Carnetul Nr. 99, 1.X.1959.

ANUL I DE STUDII 1959-1960					
SEMESTRUL I EXAMENE					
Nr. crt.	Obiectul	Numărul de ore	Numele profesorului sau conferențiarului	Data prezentării la examen	Semnătura examinatorului
1	Anatomie	10	C. Popovici	13.04.60	[Signature]
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					

ANUL I DE STUDII 1959-1960					
SEMESTRUL II EXAMENE					
Nr. crt.	Obiectul	Numărul de ore	Numele profesorului sau conferențiarului	Data prezentării la examen	Semnătura examinatorului
1	Biochimie	10	Prof. C. Popovici	10.04.60	[Signature]
2	Anatomie	10	Prof. A. Stroeșcu	10.04.60	[Signature]
3	So. fiziologie	10	Prof. C. Popovici	10.04.60	[Signature]
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					

ANUL I DE STUDII 1959-1960					
SEMESTRUL I COLOCVII					
Nr. crt.	Obiectul	Numărul de ore	Numele profesorului sau conferențiarului	Data susținerii colocviilor	Semnătura examinatorului
1	BOX	10	MARGARIT. E. V. Teodorescu	30.01.60	[Signature]
2	SCHI	10		27.02.60	[Signature]
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					

ANUL I DE STUDII 1959-1960					
SEMESTRUL II COLOCVII					
Nr. crt.	Obiectul	Numărul de ore	Numele profesorului sau conferențiarului	Data susținerii colocviilor	Semnătura examinatorului
1	FOOTBAL	10	Prof. C. Popovici	30.01.60	[Signature]
2	JUJUR	10	Prof. C. Popovici	27.02.60	[Signature]
3	SARINAI	10	Prof. C. Popovici	27.02.60	[Signature]
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					

Fig.32
 Notele studentului TUDUSCIUC ION, anul I., Sem. I, Sem. II, examene și colocvii, I.C.F., București, 1959-1960.

ANUL II DE STUDII 1960-1961					
SEMESTRUL III EXAMENE					
Nr. crt.	Obiectul	Numărul de ore	Numele profesorului sau conferențiarului	Data prezentării la examen	Semnătura examinatorului
1	ANATOMIA	CONF. D.	A. Stroeșcu	20.01.61	[Signature]
2	GIMNASTICA	CONF.	A. Stroeșcu	20.01.61	[Signature]
3	ATLETISM		F. Stroeșcu	20.01.61	[Signature]
4	SCHI		V. Teodorescu	20.01.61	[Signature]
5					
6					
7					
8					
9					
10					

ANUL II DE STUDII 1960-1961					
SEMESTRUL III COLOCVII					
Nr. crt.	Obiectul	Numărul de ore	Numele profesorului sau conferențiarului	Data susținerii colocviilor	Semnătura examinatorului
1	HALTERE	10	H. Popovici	10.01.61	[Signature]
2	TIR	10	H. Popovici	10.01.61	[Signature]
3	LUPTE	10	P. Popovici	10.01.61	[Signature]
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					

ANUL II DE STUDII 1960-1961					
SEMESTRUL IV EXAMENE					
Nr. crt.	Obiectul	Numărul de ore	Numele profesorului sau conferențiarului	Data prezentării la examen	Semnătura examinatorului
1	Fiziologie	10	Prof. C. Popovici	10.06.61	[Signature]
2	So. fiziologie	10	Prof. C. Popovici	10.06.61	[Signature]
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					

ANUL II DE STUDII 1960-1961					
SEMESTRUL IV COLOCVII					
Nr. crt.	Obiectul	Numărul de ore	Numele profesorului sau conferențiarului	Data susținerii colocviilor	Semnătura examinatorului
1	VOLEI	10	L. Teodorescu	10.06.61	[Signature]
2	Handbal	10	L. Teodorescu	10.06.61	[Signature]
3	J. MĂCARE	10	L. Teodorescu	10.06.61	[Signature]
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					

Fig.33
 Notele studentului TUDUSCIUC ION, anul II., Sem. III, Sem. IV, examene și colocvii, I.C.F., București, 1960-1961.

Semestrul V ANUL III DE STUDII 1961/1962				
EXAMENE				
Nr. cl.	Obiectul	Numele profesorului sau conferențiarului	Nota obținută	Data prezentării la examen
1	Pedagogie	Prof. dr. Gh. Bărbulescu	10	17.2.62
2	Teorie de fizică	Prof. dr. H. Ionescu	10	23.3.62
3	La fizică cu fizică	Prof. dr. E. Ghioru	10	28.3.62
4	Biologie și fizică	Dr. Ionescu	8	3.7.62
5				
6				
7				
8				
9				
10				

Semestrul VI ANUL III DE STUDII 1962/1962				
EXAMENE				
Nr. cl.	Obiectul	Numele profesorului sau conferențiarului	Nota obținută	Data prezentării la examen
1	Fizică	Prof. dr. H. Ionescu	8	25.2.62
2	Fizică	Prof. dr. H. Ionescu	10	5.11.62
3	Fizică	Prof. dr. H. Ionescu	8	10.1.62
4	Fizică	Prof. dr. H. Ionescu	10	10.1.62
5	Fizică	Prof. dr. H. Ionescu	7	11.11.62
6				
7				
8				
9				
10				

Semestrul V ANUL III DE STUDII 1961/1962				
COLOCVII				
Nr. cl.	Obiectul	Numele profesorului sau conferențiarului	Nota obținută	Data suferinței colocviilor
1	Fizică	Prof. dr. H. Ionescu	10	2.3.62
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

Semestrul VI ANUL III DE STUDII 1962/1962				
COLOCVII				
Nr. cl.	Obiectul	Numele profesorului sau conferențiarului	Nota obținută	Data suferinței colocviilor
1	A.L.A.	Prof. dr. H. Ionescu	8	16.11.62
2	Alte fizică	Prof. dr. H. Ionescu	8	16.11.62
3	Fizică	Prof. dr. H. Ionescu	8	16.11.62
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

Fig.34

Notele studentului TUDUSCIUC ION, anul III. Sem. V, Sem. VI, examene și colocvii, I.C.F., București, 1961-1962.

Institutul de Educație Fizică și Sport Seria C.N.= 824 Notele obținute în timpul școlarizării de absolventul TUDUSCIUC ION

Anexa de Diplomă

Nr.154375/1451 Anul IV, 1962-1963

1. Control medical	9
2. Materialism dialectic	7
3. Cultură fizică medicală	9 9
4. Organizarea culturii fizice	10
5. Specializare gimnastică	10
6. Igienă	10
7. Dansuri populare	10
8. Metodica educației fizice	9
9. Atletism	9
10. Practica pedagogică	10

Verso:

Examenul de diplomă

Iulie, 1963, nota 9 (nouă) Lucrarea de diplomă 10 (zece)

Rector

Decan

Secretar Șef

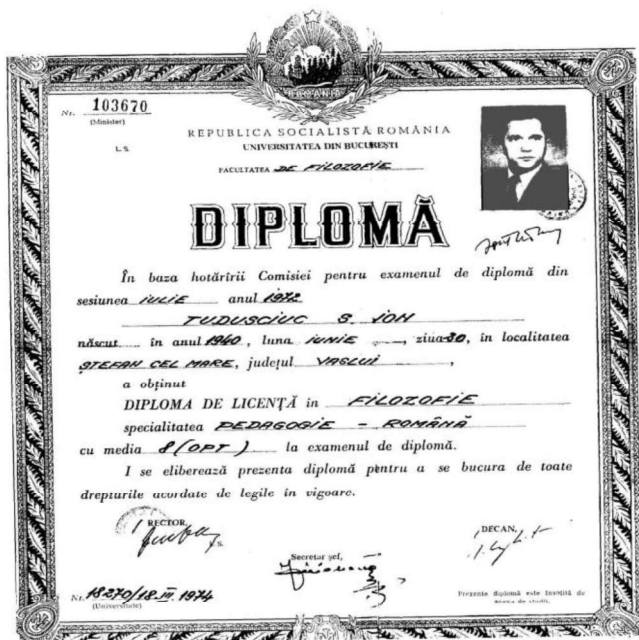

Fig.35

CAPITOLUL III

DOCUMENTE ȘI IMAGINI. A LOCUI ÎN CORPUL NOSTRU

„În esență”, trebuie să învățăm să locuim bine în corpul nostru, suport al întregii personalități. A învăța să trăiești, a învăța să înveți, în așa fel încât să-ți însușești cunoștințe noi, de-a lungul întregii vieți; a învăța să iubești lumea și s-o faci mai umană; a învăța să te desăvârșești în și prin muncă creatoare.

„Divorțul între comportamentele intelectuale, fizice, estetice, morale și sociale este semnificativ pentru deprecierea, pentru înstrăinarea personalității umane și pentru mutilările care-i sunt impuse” (EDGAR FAURE, *A învăța să fii*. Editura Didactică și Pedagogică, București.1974).

Fig.36 Prof. univ. HIDI IOSIF și conf. univ. BEDÖ CAROL i-au învățat pe studenți să „locuiască în corpul lor”. 29.VI.2013, București.

TITI GHEORGHIU

Fig. 37

1. O felicitare

Profesorul TITI GHEORGHIU⁶ l-a felicitat, în versuri, pe proaspătul student TUDUSCIUC ION, pentru rezultatul obținut la examenul de admitere la Institutul de Cultură Fizică, București, 1959, primul în ordinea mediilor (document personal pierdut, reproducere din memorie):

*„Din inimă-ți doresc Ioane,
Din inimă-ți doresc, fără ocol,
Succese mari la cal, la bară, „verighete”, sol, Și la paralele pe
meridiane!”*

2. Îmi este dor de Titi Gheorghiu⁷

„*Celor de la URZICA*” le putea fi profesor de cultura hazului, numai că ăia, cu pâinea și cuțitul, îl știau bine de tot și-l publicau „*cu lingurița*”, vezi Doamne, să zică și așa mersi că nu era el, de la Vaslui, piramidal ca ei! Îi mai trimiteau și ceva bani, puțini, uite că e locul să spunem că Titi nu avea bani niciodată, fuma de parcă le mânca niște țigări proaste și fără filtru și cred că avea parte de o ciorbă la un an odată.

„Omul acesta trăia într-o boemă absolut autentică, care nu avea în ea nimic teatral, ci doar farmec. Părea că se însurase cu această

---

⁶ TITI GHEORGHIU a fost primul profesor de educație fizică al elevului TUDUSCIUC ION, la Școala din Delești, Județul Vaslui, 1951-1954.

⁷ TITI GHEORGHIU, *Fabule și epigrame.*, Iași, Pim, 2012, Ediție îngrijită de VAL ANDREESCU

boemă, numai că asta l-a înșelat în dragoste și, parșivă cum era, nu s-a lăsat până nu l-a terminat ”.

El a făcut cinste Vasluiului. Nu, Doamne ferește!, el și-a făcut cinste sieși, Vasluiul aflându-se și el întâmplător pe-acolo, prin universul creației sale (GEORGE STOIAN).

„Am intrat în concediu pre-mortal! ”

„Am ajuns la concluzia că nu e bine să mori luna căci îți merge rău toată săptămâna! ” (TITI GHEORGHIU).

Fig. 38 Curs festiv cu studenți absolvenți I.C.F. București, 1963.
Ion Tudusciuc (dreapta jos)

Fig. 39 Studenți I.C.F. București, 1963: Mutu, Ștefănescu, Străinescu, Rotărescu, Ciucă, Trancă, Barna, Zamfir, Spătaru, Tudusciuc, Petcu

Ordin al Ministrului Învățământului din anul 1963

Nr. 1349 bis

Privind aprobarea unei angajări
în București, 26.XI.1963

În temeiul hotărârilor Consiliului de Miniștrii Nr. 2830/1954 privind unele condiții pentru transferarea și angajarea de personal la unitățile socialiste care funcționează în București și Nr. 1152/1957 privind aplicarea regimului de evidență a populației.

Având în vedere adresa Nr. 290/1963 a Institutului de Cultură Fizică,

Ministrul Învățământului

Dispune:

1. Se aprobă angajarea în București, la Institutul de Cultură Fizică a tov. Tudusciuc Ion, în calitate de preparator la catedra de gimnastică.
2. Direcția generală a personalului și perfecționării cadrelor va aduce la îndeplinirea dispozițiile prezentului ordin.

Ministrul Învățământului
Acad. Ștefan Bălan

Conform cu originalul 24.mai.1967
Inspectorul Școlar al județului Ilfov

Decizia 183 5.X.1998

(copie)

Consiliul de Administrație al Inspectoratului Școlar al Județului Ilfov
(22.IX.1998)

Decide:

Art. 1. Cu data de 1 septembrie 1998, domnul Tudusciuc Ion profesor titular la catedra de educație fizică de la Școala nr. 2 Buftea, Județul Ilfov, se numește, prin detașare, până la organizarea concursului pentru ocuparea acestei funcții de îndrumare și control, inspector școlar cu 1/2 normă pentru educație fizică la Inspectorului Școlar al Județului Ilfov.

Art. 2. Pe perioada cât îndeplinește, prin detașare, funcția de îndrumare și control respectivă, se rezervă catedra de educație fizică de la Școala 2, Buftea.

Inspector Școlar General

Fundația „România de Măine”
Universitatea „SPIRU HARET”

Nr. 770/1.X.1999

Decizia Nr. 765
din 29 septembrie 1999 (copie)

privește numirea domnului Tudusciuc Ion, în funcția de șef de lucrări titular, post ocupat prin concurs, poz. 28 din statul de funcțiuni, disciplinele: „Gimnastică de bază și sportivă”; „Practică pedagogică”, Facultatea de Educație Fizică și Sport a Universității „Spiru Haret”.

Având în vedere prevederile Legii nr. 21/1924;
În temeiul Hotărârii nr. 109 din 12.02.1991 a Judecătoriei Sectorului 1, București;
În baza Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic;
În baza Hotărârii Senatului Universității „Spiru Haret” din 29 septembrie 1999,
În conformitate cu art. 33 și 34 din Statutul Fundației,

Rectorul Universității „Spiru Haret”

DECIDE:

Art. 1. Începând cu anul universitar 1999/2000, domnul Tudusciuc Ion se numește în funcția de șef lucrări titular, post ocupat prin concurs, poz. 28 din statul de funcțiuni, disciplinele: „Gimnastică de bază și sportivă”; „Practică pedagogică”, Facultatea de Educație Fizică și Sport a Universității „Spiru Haret”.

Art. 2. Serviciul Evidență, Normare - Salarizare și Serviciul Contabilitate din cadrul Fundației „România de Măine” vor aduce la îndeplinire prevederile acestei decizii.

Rector